

SILVA FENNICA

Vol. 3 1969 N:o 3

Sisällys Contents	Suomen Metsätieteellisen Seuran 60-vuotisjuhlallisuu- det 29. 4. 1969	135
	Summary: The 60th anniversary of the Society of Forestry in Finland, April 29, 1969	156
	VELI-PEKKA JÄRVELÄINEN: Metsänhoidolliset mie- lipiteet ja metsänhoidollinen toiminta maatilamet- sätaloudessa	157
	Summary: Opinions about silviculture in farm forestry, and practical steps taken	176
	RIHKO HAARLAA: Puunkorjuun suunnittelu ja met- sätaloussuunnitelmat	179
	Summary: The role of logging in forest management plans	190
	KARI LÖYTTYNIEMI: Äkämäpunkkilaji (<i>Nalepella</i> <i>haarlovi</i> var. <i>piceae-abietis</i> Löyttyniemi, <i>Acarina</i> , <i>Eriophyidae</i>) kuusen taimien tuholaisena taimitar- hoissa	191
	Summary: An <i>Eriophyidae</i> species damaging spruce seedlings in nurseries	199
	KARI LÖYTTYNIEMI: Männyn ja kuusen siemenien esikäsittelyn vaikutuksesta itämiseen ja taimien al- kukehitykseen kasvihuoneolosuhteissa	201
	Summary: On the effect of pretreatment of pine and spruce seeds on their germination and the early development of the seedlings	211
	Uutta kirjallisuutta	212

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA
SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND

Silva Fennica

A QUARTERLY JOURNAL FOR FOREST SCIENCE

PUBLISHER:

THE SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND

EDITOR:

PENTTI HAKKILA. Address: Unioninkatu 40 A, Helsinki 17, Finland.

EDITORIAL BOARD:

PÄIVIÖ RIIHINEN (Chairman), VEIJO HEISKANEN (Vice Chairman), KUSTAA KALLIO, KULLERVO KUUSELA, KALLE PUTKISTO, SAKARI SAARNIJOKI and YRJÖ VUOKILA (Secretary)

Silva Fennica is published quarterly. It is a sequel to the Series, vols. 1 (1926)–120(1966.) Its annual subscription price is 20 Finnish marks. The Society of Forestry in Finland also publishes *Acta Forestalia Fennica*. This series appears at irregular intervals since the year 1913 (vol. 1).

Orders for back issues of the publications of the Society, subscriptions and exchange inquiries can be addressed to the Library: Unioninkatu 40 B, Helsinki 17, Finland.

Silva Fennica

NYLJÄNNESVUOSITTAIN ILMESTYVÄ METSÄTIETEELLINEN AIKA-
KAUSKIRJA

JULKAISIJA:

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA

TOIMITTAJA:

PENTTI HAKKILA. Osoite: Unioninkatu 40 A, Helsinki 17.

TOIMITUSKUNTA:

PÄIVIÖ RIIHINEN (puheenjohtaja), VEIJO HEISKANEN (varapuheenjohtaja), KUSTAA KALLIO, KULLERVO KUUSELA, KALLE PUTKISTO, SAKARI SAARNIJOKI ja YRJÖ VUOKILA (sihteeri).

Silva Fennica, joka vuosina 1926–66 ilmestyi sarjajulkaisuna (niteet 1–120), on vuoden 1967 alusta lähtien neljännesvuosittain ilmestyyvä aikakauskirja. Suomen Metsätieteellinen Seura julkaisee myös *Acta Forestalia Fennica*-sarjaa vuodesta 1913 (nide 1) lähtien.

Tilaukset ja julkaisuja koskevat tiedustelut osoitetaan Seuran kirjastolle, Unioninkatu 40 B, Helsinki 17. *Silva Fennica*n tilaushinta on Seuran jäseniltä 10 mk, muilta 20 mk.

SILVA FENNICA VOL. 3, 1969, N:o 3: 135–156

SUOMEN METSÄTIETEELLISEN SEURAN 60-VUOTISJUHLALLISUUDET 29. 4. 1969

THE 60th ANNIVERSARY OF THE SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND
APRIL 29, 1969

Suomen Metsätieteellinen Seura vietti 60-vuotisjuhlaansa 29 päivänä huhtikuuta 1969. Koska tässä tilaisuudessa kosketeltiin sekä Seuran että koko metsätieteen kehitystä ja tulevaisuuden näkymiä Seuran hallitus päätti julkaista juhlasta selostuksen, mm. ajankuvaksi tulevia polvia varten.

Juhlan suunnittelua ja järjestelyä varten Seuran hallitus asetti jo vuoden 1968 alussa juh latoimikunnan nimeten sen puheenjohtajaksi MMT, metsäneuvos KUSTAA KALLION sekä jäseniksi professori PÄIVIÖ RIIHISEN, professori VEIJO HEISKASEN, joka toimi alussa myös toimikunnan sihteerinä, sekä apul. professori OLLI MAKKOSEN. Professori Heiskasen tilalla toimi juh latoimikunnassa vuoden 1969 alusta lukien professori YRJÖ VUOKILA. Toimikunnan sihteerinä toimi syksystä 1968 lähtien MMK RIIHKO HAARLAA. Juh latoimikunnan ehdotuksesta Seuran hallitus nimesi juh lamestariksi apulaisprofessori Olli Makkosen. Airueiksi valittiin MMK SIPI JAAKKOLA ja MMM SVEN-ERIC APPELROTH.

Juh latoimikunta piti kaikkiaan 14 kokousta. Kokouksissa suunniteltiin, paitsi vuosijuhlapäivän ohjelma, kunnianosoitukset, kutsuvieraat, tarpeelliset tiedotukset ja muut toimenpiteet. Toimenpiteiden käytännöllinen suoritus jäi lähinnä Seuran sihteerin ja juh latoimikunnan sihteerin sekä juh lamestarin tehtäväksi.

Seuran kunniapuheenjohtaja, professori YRJÖ ILVESSALO osallistui juh latoimikunnan kokouksiin sen työskentelyn loppuvaiheessa. Professori ERIK LÖNNROTHIN asiantuntemusta käytettiin myös hyväksi juhlien järjestelyssä.

SEPPELEEN LASKU SEURAN PERUSTAJAN, PROF. A. K. CAJANDERIN HAUDALLE
DEPOSITION OF WREATH ON THE SEPULCHER OF PROFESSOR A. K. CAJANDER

Aamupäivällä kello 10 Seuran hallitus suoritti kunniapuheenjohtajansa, professori YRJÖ ILVESSALON johdolla kunniakäynnin Seuran perustajan A. K. CAJANDERIN haudalle Hietaniemen hautausmaalla. Täällä professori Ilvessalo puhui Seuran perustamisen ja perustajan merkityksestä Suomen metsätieteelle. Haudalle laskettiin valkoisin liljoin koristettu seppele, jonka nauhoihin oli teksuttu sanat »Perustajalleen ja suurelle kehittäjälleen, Suomen Metsätieteellinen Seura».

TERVEHDYSTEN VASTAANOTTO HELSINGIN YLIOPISTON MAATALOUS-
METSÄTIETEELLISEN TIEDEKUNNAN ISTUNTOSALISSA
RECEPTION OF ADDRESSES IN THE FACULTY ROOMS, FOREST HOUSE,
UNIVERSITY OF HELSINKI

Seuraavat virastot, laitokset ja järjestöt esittivät onnittelunsa:

Opetusministeriö, prof. Martti Takala ja FM Marketta Fabritius
Geologinen tutkimuslaitos, tohtorit K. Virkkala ja V. E. Valovirta
Metsäntutkimuslaitos, ylijohtaja V. Holopainen, professorit Risto Sarvas, P. J. Viro,
Reino Kalliola ja P. Juutinen
Suomen Tiedeseura, prof. Lars von Haartman
Osuuskassojen Keskus Oy, pääjohtaja Seppo Konttinen ja agron. Samuli Simula
Suomen Sahat r.y., toimitusjohtaja P. Aarnikoivu
Sahateollisuuden Sivutuoteyhdistys r.y., dipl. ins. Olavi Isomäki
Metsähallitus, pääjohtaja Antero Piha ja metsäneuvos Oiva Lyytinen
Det norske Skogsforsøksvesen, Vollebekk, prof. Peder Braathe
Työtehoseura r.y., tohtorit Mikko Kantola ja Kauko Hahtola
Hochschule für Bodenkultur, Wien, Prof. Dr Franz Hafner
Maataloustuottajain Keskusliitto, *Metsävaltuuskunta* ja *Maaseudun Tulevaisuus*, agron.
V. Ihamuotila ja MMT Mikko Ilvessalo
Oy. Keskuslaboratorio, prof. Waldemar Jensen ja maisteri Ilpo Palenius
Vakuutusyhtiö Pohjola, apul. johtaja Pasi Lehmusluoto
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Metsäpalo, toimistujohtaja Ensio Honkaranta
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Sampo, johtaja Kyösti Kaila
Centralskogsnämnden Skogskultur, metsänhoitaja Eric Appelroth ja metsäneuvos
Einar Malmström
Kansallis-Osake-Pankki, pankinjohtaja E. K. Laitinen ja metsänhoitaja J. Hautanen
Typpi Oy, johtajat Jukka Piironen ja Veli Tuomikoski
Keskusosuusliike Hankkija, maanviljelijä Kusti Eskola ja metsänhoitaja Mikko
Voutilainen
Rikkihappo Oy, pääjohtaja Martti Hovi ja maisteri Toivo Lapinleimu
Suomen Luonnonvarain Tutkimussäätiö, pääjohtaja Martti Hovi ja varatuomari
Heikki von Hertzen
Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto, vuorineuvos Paavo Honkajuuri, toimi-
tusjohtaja Lauri Kirves, metsäneuvos O. Linnamies ja MML Jaakko Vöry
Metsäteho, toiminnanjohtaja Aulis E. Hakkarainen
Oy Pohjoismaiden Yhdyspankki, pankinjohtajat Göran Stjernschantz ja Lauri Kalima
Osuuskunta Metsäliitto, metsäneuvos Viljo Kytölä ja ylimetsänhoitaja Mauno
Pakkanen
Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankki
Ilmatieteen laitos, prof. Matti Franssila ja FT Veikko Rossi
Suomalaisen Kirjallisuuden Kirjapaino Oy, johtaja V. Aurio ja ylifaktori P. Volanen
Suomen Hyönteistieteellinen Seura, prof. Esko Kangas ja dosentti Jouko Kaisila
Keskusmetsälautakunta Tapio, metsäneuvos V. J. Palosuo ja metsänhoitaja Oiva
Suominen
Valtion Teknillinen Tutkimuslaitos, tekn. tri Osmo Liiri
Helsingin Yliopisto, professorit Antti Mäki ja Arne Nyysönen
Metsä ja Puu, toiminnanjohtaja Kalervo Tuure ja metsänhoitaja P. Leiwo
Skogshögskolan, Tukholma, prof. Erik Björkman
Koivukeskus, metsäneuvos A. J. Ronkanen ja metsänhoitaja Eero Oksanen
Metsänjalostussäätiö, metsäneuvos V. J. Palosuo ja toiminnanjohtaja Antti Isoaho

Kuva 1. Hallitus kunniapuheenjohtajansa, professori Yrjö Ilvessalon johdolla matkalla las-
kemaan sepelettä Seuran perustajan, professori A. K. Cajanderin haudalle. Valokuvat
Simo Hannelius.

Henkilökohtaisesti esittivät onnittelunsa:

Prof. ERIK LÖNNROTH
Prof. N. A. OSARA
Prof. TH. WEGELIUS

Onnittelutilaisuuden tervehdyksiin vastasivat ja esittivät kiitokset Seuran
puheenjohtaja, MMT KUSTAA KALLIO, varapuheenjohtaja, prof. PÄIVIÖ RIIHI-
NEN ja prof. LAURI HEIKINHEIMO.

Adressein ja sähkötervehdyksin olivat juhlijaa seuraa muistaneet:

Aura-Yhtiöt
Lokomo OY
Metsäteknikkoliitto
OY W. Rosenlew AB — O/Y Kyrö A/B
Suomen Biologian Seura Vanamo
Suomen Geologinen Seura
Suomen Riistanhoito-Säätiö ja Valtion Riistantutkimuslaitos
Tehdaspuu OY
Vestlandets Forstlige Forsøksstasjon

YRJO HASSI, JAAKKO PIIRONEN
 MATTI JALAVA
 SIGURD LILLANDT, HEMMING FRANKENHAEUSER
 V. O. MÄKINEN, PEKKA NUORTEVA
 MICHAEL PRODAN
 TORSTEN RANCKEN

60-vuotispäivänään Seura sai runsaasti lahjoituksia, jotka tulevat antamaan tervetullutta tukea Seuran vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen. Lahjoituksia (yht. 123 900 mk) ovat antaneet seuraavat laitokset ja järjestöt:

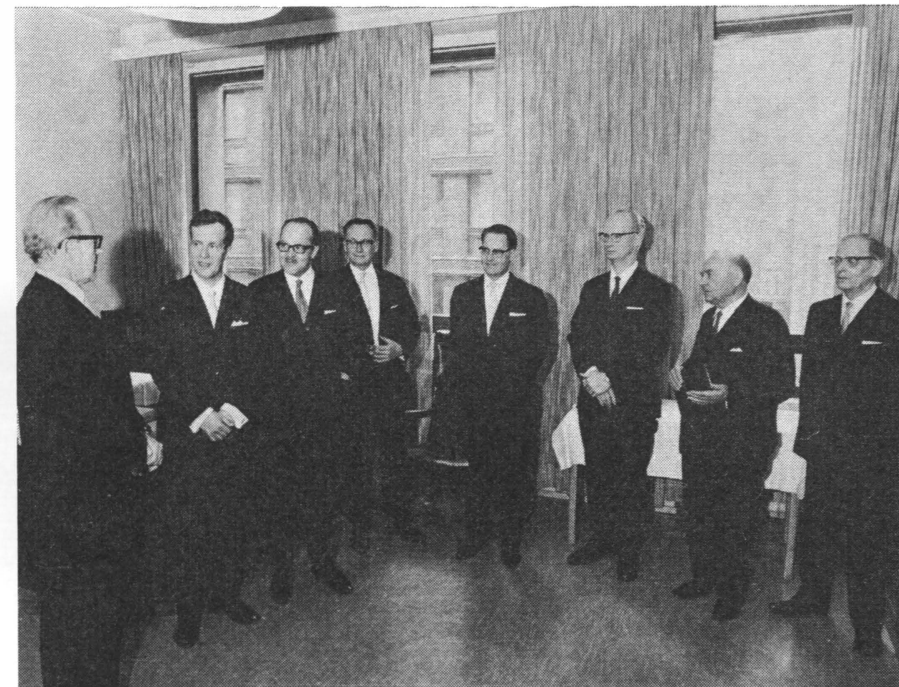
	mk
<i>Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto</i>	100 000
<i>Suomen Luonnonvarain Tutkimussäätiö</i>	5 000
<i>Osuuskassojen Keskus Oy</i>	3 000
<i>Kansallis-Osake-Pankki</i>	3 000
<i>Vakuutusyhtiöt Metsäpalo, Pohjola ja Sampo yhteensä</i>	3 000
<i>Oy Pohjoismaiden Yhdyspankki</i>	2 000
<i>Koivukeskus</i>	2 000
<i>Typpi Oy</i>	1 000
<i>Rikkihappo Oy</i>	1 000
<i>Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankki</i>	1 000
<i>Maataloustuottajain Keskusliitto</i>	1 000
<i>Osuuskunta Metsäliitto</i>	1 000
<i>Keskusosuusliike Hankkija</i>	500
<i>Suomen Sahat r.y. ja Sahateollisuuden Sivutuoteyhdistys</i>	400

Suomen Metsätieteellinen Seura esittää kaikille lahjoittajille ja onnittelijoille parhaat kiitoksensa.

60-VUOTISJUHLA HELSINGIN YLIOPISTON PIENESSÄ JUHLASALISSA
 60th ANNIVERSARY FESTIVAL IN THE SMALL AUDITORIUM OF THE
 UNIVERSITY OF HELSINKI

Suomen Metsätieteellisen Seuran 60-vuotisjuhla alkoi Helsingin yliopiston pienessä juhlasalissa klo 19. Tasavallan presidentti Urho Kekkonen kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan. Saapuvilla olivat lisäksi maatalousministeri Martti Miettunen ja Yliopiston kansleri Pentti Renvall ja lukuisa joukko korkeakoulujen, tutkimuslaitosten, tieteellisten seurojen sekä käytännön metsätalouden ja teollisuuden edustajia.

Ylioppilaskunnan soittajien jousikvartetin soitettua osan Haydnin Opuksesta 33 No 2 Seuran puheenjohtaja MMT KUSTAA KALLIO lausui juhlavieraat tervetulleiksi seuraavin sanoin:

Kuva 2. Suomen Metsätieteellisen Seuran hallitus vastaanottamassa tervehdyksiä. Oikealta professori Sakari Saarnijoki, metsäneuvos, maat. metsät. tri Kustaa Kallio (puheenjohtaja), professori Päiviö Riihinen (varapuheenjohtaja), professori Lauri Heikinheimo, professori Kullervo Kuusela, professori Kalle Putkisto ja professori Yrjö Vuokila (sihteeri). Äärimmäisenä vasemmalla kunniajäseneksi valittu professori Erik Björkman Ruotsista.

Kunnioitettu Herra Tasavallan Presidentti
 Herra Maatalousministeri
 Herra Kunniapuheenjohtaja
 Yliopiston Herra Kansleri
 Kunnioitetut kunniavieraat
 Hyvät herrat
 Mina herrar

Suomen Metsätieteellisen Seuran puolesta saan lausua Teidät tervetulleiksi tähän Seuran 60-vuotisjuhlaan. Erityisesti on minulla ilo ja kunnia toivottaa Teidät, Herra Tasavallan Presidentti, tervetulleeksi juhlaamme.

Äräde skandinaviska gäster.

Det är för vårt samfund en stor glädje att vid detta tillfälle se några av forstvetenskapens främsta representanter för våra nordiska grannländer. Förutsättningar för skogsbruk är i Finland i stort sett desamma som i de övriga nordiska länderna. Därför har kontakterna varit rätt nära mellan våra länder på forstvetenskapens område. Det bereder mig stor glädje och ära att på Finska Forst-samfundets vägnar få hälsa Er hjärtligt välkomna till vår 60-årsfest.

Kuva 3. Pääjuhla Helsingin yliopiston pienessä juhlasalissa. Eturivistä oikealta tasavallan presidentti Urho Kekkonen, kansleri Pentti Renvall, professori Yrjö Ilvessalo, maat. metsät. tri Kustaa Kallio, sekä kunniajäsenet, professorit Erik Lönnroth, Vilho Pöntynen, Jaakko Keränen ja Erkki Laitakari.

Sehr geehrte ausländische Gäste.

Im Namen der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland habe ich die Ehre und Freude, Sie zu diesen Feste willkommen zu heißen. Wir schätzen sehr ihre Anwesenheit hier und ihr wertvolles Interesse für die finnische Forstwissenschaft. Gleichzeitig können wir konstatieren, dass unsere Forstwissenschaft und Forstwirtschaft von Seiten der mitteleuropäischen Forstwissenschaft eine Menge wertvolle Anregungen empfangen hat.

Suomen metsätieteellinen Seura on perinteellisesti järjestänyt tämän juhlaansa kunnioittaakseen sitä työtä ja niitä saavutuksia, joita edeltäjämme ja Seuran pioneerit ovat aikanaan suorittaneet Suomen metsätieteen hyväksi Seuran perustamisesta lukien ja jo sitä ennenkin.

Lisäksi on syytä kartoittaa sitä työtä, mitä Seuran piirissä on 50-vuotisjuhlasta lukien kuluneena 10-vuotiskautena tehty. Samalla on aiheellista katsoa myös eteenpäin, mitkä ovat Seuran tehtävät lähitulevaisuudessa nykynäkymien valossa.

Kuva 4. Kunnianosoituksen saaneita pääjuhlassa. Tasavallan presidentistä oikealle maatalousministeri Martti Miettunen ja hänen rinnallaan hopeisen Cajander-mitalin saanut kansleri Eino Saari, läsnäolleet uudet ulkomaiset kunniajäsenet, professori Franz Hafner (Itävalta), professori Erik Björkman (Ruotsi) ja professori Peder Braathe (Norja), uudet kotimaiset kunniajäsenet professorit Esko Kangas, Valter Keltikangas, N. A. Osara ja Risto Sarvas sekä vuorineuvos Paavo Honkajuuri.

Professori Erkki Laitakari on ansiokkaasti selvittänyt Seuran toimintaa v. 1934 Acta Forestalia Fennican numerossa 40 julkaistussa kirjoituksessa »Neljännesvuosisata Suomen Metsätieteellisen Seuran toimintaa» sekä v. 1959 saman julkaisun niteessä 70 »Suomen Metsätieteellisen Seuran ensimmäinen puolivuosisata». Näistä saa lukija varsin kiinteän kokonaiskuvan Seuran toiminnasta ja aikaansaannoksista vuoteen 1959 saakka samoin kuin Seuran pioneerien ansiokkaasta toiminnasta.

Professori Veijo Heiskanen, Seuran monivuotinen sihteeri, on julkaissut Silva Fennican vasta ilmestyneessä juhlaniteessä 2/1969 kirjoituksen »Suomen Metsätieteellisen Seuran kuudes vuosikymmen». Tässä yhteydessä lienee aiheellista tarkastella lyhyesti muutamia pääpiirteitä Seuran toiminnasta kuluneena 10-vuotiskautena Heiskanen kirjoituksen mukaan.

Seuran kokouksia on pidetty vuosittain 9–12. Osanottajia kokouksissa on ollut keskimäärin lähes 50. Vuosittain pidettyjen esitelmien lukumäärä on ollut keskimäärin yli 20. Esitelmissä on informoitu suoritettujen

tutkimusten tuloksista ja käsitelty eräitä ajankohtaisia metsätaloustieteellisiä. Kun Seuran toiminnan alkuvuosikymmeninä metsänhoitotieteellisillä ja biologisluontoisilla esitelmillä oli pääpaino, on taloustieteitä käsittelevien esitelmien osuus nyttemmin lisääntynyt.

Seuran tärkeimpiä toimintamuotoja on kuitenkin tieteellisen julkaisutoiminnan harjoittaminen. Seura julkaisee kahta sarjaa. Acta Forestalia Fennica ilmestyy vuoden 1968 alusta siten, että kussakin niteessä on vain yksi tutkimus. Tätä ennen sisältyi kuhunkin niteeseen useita tutkimuksia. Kaiken kaikkiaan on Acta Forestalia Fennican sivumäärä ollut kuluneen 10 vuoden aikana n. 6000, viimeisinä vuosina vuotta kohti yli 800. Tutkimusten lukumäärä oli vastaavasti 91 kpl. — Silva Fennicassa julkaistaan suppeita tutkimuksia ja tieteellisiä artikkeleja. Kirjoitusten lukumäärä oli kuluneena 10-vuotiskautena 88 ja yhteinen sivumäärä 3650. Silva Fennica on vuoden 1967 alusta lukien tilausmaksullinen, neljästi vuodessa ilmestyvä metsätieteellinen aikakauskirja.

Seuran tieteellinen julkaisu-toiminta on nyttemmin ollut huomattavasti vilkkaampaa kuin 1950- ja 1960-lukujen vaihteessa. Kaikki merkit viittaavat siihen, että tämä vilkkaus tulee jatkumaan, sillä nuori tutkijakunta on nyt paljon suurempi kuin 10 vuotta sitten.

Seurassa on käsitelty myös useita yleisluontoisia metsätieteitä ja metsätaloutta koskevia kysymyksiä ja tehty niitä koskevia aloitteita, esimerkiksi tieteellistä jälkikasvua, tutkimuslaitteiden ja -välineiden yhteiskäyttöä, tieteellisen julkaisu-toiminnan rahoitusta ym. koskevia. Mainittakoon myös metsäalan tutkimustarvetta koskeva inventointityö, jonka tulokset on julkaistu Silva Fennican niteessä n:o 4/1967 nimikkeellä »Maamme metsäntutkimus ja sen kehittäminen». Metsäalan terminologian kehittämistyötä suorittaa Seuran asettama kielivaliokunta. Valtion avustuksen ja yksityisten lahjavarojen turvin suoritetaan Metsäsanakirjan uusimistyötä, joka toivotaan saatavan päätökseen lähiaikoina.

Seura on myöntänyt eräiden sen hallinnassa olevien rahastojen turvin ja tuotosta apurahoja nuorille aloitteleville tutkijoille, kaikkiaan 31, sekä vuosittain 3—4 maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan metsäjaoston parhaaksi arvostelemalle metsätutkimuksen laudaturtyön tekijälle pienen rahapalkinnon, yhteensä 34.

Erinäisten lahjoitusvarojen turvin on Seura voinut myöntää apurahoja tutkijoille mm. koivun kasvatusta, turvemaiden lannoitusta ym. aiheita koskeviin tutkimuksiin. — Kaikille lahjoittajille ja tutkijoille haluan esittää tässä Seuran vilpittömät kiitokset samoin kuin tänään 60-vuotispäivänä saaduista lahjoituksista, ketään tässä erikseen mainitsematta mutta myöskään ketään unohtamatta. Erityisesti on lausuttava parhaat kiitokset opetusministeriölle. Saamiensa avustusten ja lahjoitusten turvin voinee Seura selviytyä pahimmista tämän päivän taloudellisista vaikeuksistaan ja jatkaa julkaisu- ym. toimintaansa Suomen metsätieteen ja metsätalouden hyväksi.

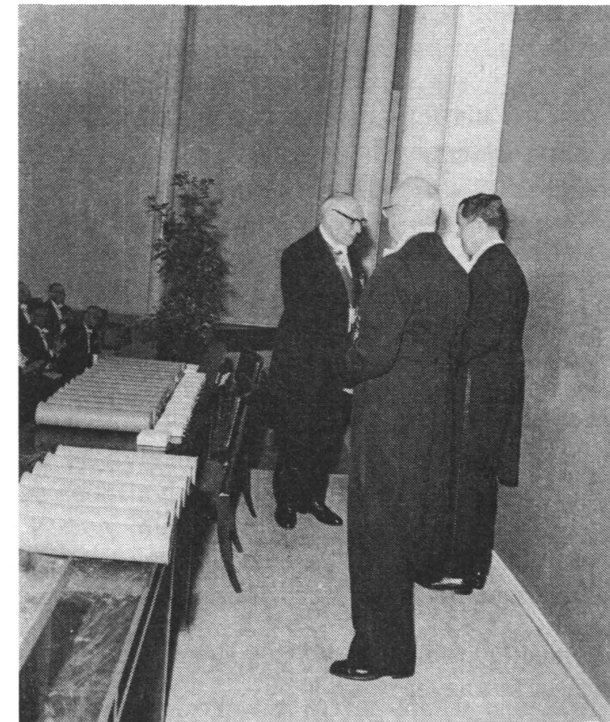
Saan kohdistaa Seuran kiitokset myös niille muille laitoksille, joiden kanssa

on oltu yhteistoiminnassa, kuten Yliopistolle, tutkimuslaitoksille ja toisille tieteellisille seuroille.

Mutta katset on näin juhlapäivänä syytä suunnata ennen muuta eteenpäin. Metsäntutkimuksen tarve näyttää olevan kasvamassa. Tuleva tutkimustoiminta nojautuu paljolta edellisen pohjalle, mutta uusi aika vaatii uusia toimintamuotoja, uusia tutkimuskohteita ilmenee ajan ja kehityksen mukana, kun metsätalouden tehtävät monipuolistuvat. Mainitsen tässä vain puuntuotannon lisäämispyrkimysten ohjelmoinnit, Pohjois-Suomen metsien ongelmat, puutavaran mittausten kehittämisen, metsänomistajien yhteistoiminnan kehittämisen ja metsäntuotteita jalostavan teollisuuden monipuolistumisen. Näistä tehtävistä vie leijonanosan Metsäntutkimuslaitos, osaltaan myös muut vastaavat julkiset laitokset, joiden toiminta sivuaa metsää tai metsätalouden tutkimusta. Suomen Metsätieteellinen Seura on osaltaan ikäänkuin yhdistävä side metsäntutkijoiden ja tutkimusta suorittavien laitosten ja yhteisöjen välillä.

*
* * *

Tervehdyspuheen jälkeen kansleri EINO SAARI piti juhlaesitelmän aiheesta »Suomen metsäntutkimus kansainvälisessä yhteistoiminnassa». Esitelmässä valottiin samoja asioita ja kysymyksiä, jotka on esitetty kansleri Saaren kir-

Kuva 5. Seuran kunniapuheenjohtaja, professori Yrjö Ilvessalo ja sihteeri, professori Yrjö Vuokila ojentamassa hopeista Cajander-mitalia kansleri Eino Saarelle.

joituksessa Silva Fennican juhlanumerossa N:o 2/1969 nimikkeellä »Kansainvälinen yhteistoiminta metsäntutkimuksen alalla».

*
* *
*

Oopperalaulaja Usko Viitasen esitettyä Hannu Bisterin säestyksellä yksinlaulua puhujakorokkeelle astui Seuran kunniapuheenjohtaja YRJÖ ILVESSALO suorittaen kunnianosoitukset. Kunnianosoituksia saivat seuraavat:

HOPEINEN CAJANDER-MITALI

EINO SAARI

KUNNIAJÄSENET

ERIK BJÖRKMAN

PEDER BRAATHE

FRANZ HAFNER

NIELS K. HERMANSEN

MATTI JALAVA

ESKO KANGAS

VALTER KELTIKANGAS

I. MELEHOV

N. A. OSARA

M. PRODAN

IVAR SAMSET

RISTO SARVAS

F. SCHWERDTFEGER

PRONSSINEN CAJANDER-MITALI

WALDEMAR JENSEN

AARNO KALELA

REINO KALLIOLA

OLAVI LINNAMIES

AARNE NYSSÖNEN

V. J. PALOSUO

A. J. RONKANEN

UNTO VARTIOVAARA

NILS WESTERMARCK

P. J. VIRO

ARVO YLINEN

PAAVO YLI-VAKKURI

Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto

*
* *
*

Tämän jälkeen maatalousministeri MARTTI MIETTUNEN esitti valtioneuvoston tervehdyksen lausuen seuraavaa:

Kunnioitettu Herra Tasavallan Presidentti, arvoisat Suomen Metsätieteellisen Seuran edustajat ja jäsenet, hyvät naiset ja herrat.

Suomen metsien merkitys maamme taloudessa on meille kaikille tunnettu ja nykyisin myös yleisesti tunnustettu. Kattaahan muun muassa metsistä saadun raaka-aineen turvin ylläpidetty puunjalosteiden ja puutavaran vienti nykyisin noin 2/3 maamme kokonaisviennistä.

Tavoitteena tulee olla metsätalouden ja siitä riippuvan metsäteollisuuden sekä viennin kapasiteetin suurentaminen. Niin sanotuista luonnonmetsistä saatavaan puuhun perustuen, jollaiseen puun käyttö ja metsiemme käsittely pitkään on nojautunut, tämä lisäys ei olisi mahdollista. Varsinkin viime aikoina on pyrkimyksenä ollut siirtyminen metsätaloudessa entistä tehokkaampiin toimintamuotoihin. Tämä vaatii kuitenkin, paitsi käytännön kokemusta, kasvavassa määrin myös tieteellistä pohjaa ja tieteellistä tutkimusta.

Maamme metsätieteelliselle tutkimukselle loi pohjan tasan 60 vuotta sitten perustettu Suomen Metsätieteellinen Seura, jonka vuosijuhlaa nyt vietämme. Tämä tapahtuma antoi varmaan sysäyksen myös Metsäntutkimuslaitoksen (alkuaan Metsätieteellisen koelaitoksen) perustamiselle noin 8 vuotta myöhemmin eli vuonna 1917. Me tiedämme, että näitä hankkeita ovat olleet ajamassa ja toteuttamassa henkilöt, jotka olivat maamme metsätieteen pioneereja, ennen kaikkia muita maailmankuulu metsätiedemies A. K. Cajander oppilaineen. Näiden pioneerien työtä ovat sitten monet kyvykkäät metsätiedemiehet jatkaneet, niin että maamme metsätaloudella on nyt tieteellisiä perusteita ja pohjaa entistä intensiivisempään tehotalouteen. Olen myös voinut todeta, että metsätieteen tarjoamaa apua ja tietoa pyritään yhä enenevässä määrässä käyttämään käytännön metsätalouden probleemien ratkaisuun.

Samalla voidaan havaita, että toiminnan ajoittain nopeakin tehostuminen ja sen edellyttämä suunnittelu- ja päätöksentekoprosessi vaatii tieteellistä tutkimusta ja sen antamaa tietoaineistoa lisäten siten osaltaan tutkimustarvetta. Tämä edellyttää ilmeisesti myös varsin kiinteätä yhteistoimintaa tieteen edustajien ja käytännön ammattimiesten kesken. Tällainen yhteistoiminta näyttääkin viime aikoina lisääntyneen ja saaneen kiinteämpiä muotoja. Maan hallitus ja erityisesti sen maatalousministeriö pyrkii tiiviisti seuraamaan sekä metsätieteen kehitystä että sen aikaansaannoksia ja toivoo, että metsäntutkimus jatkuisi edelleenkin tehokkaana Suomen metsätaloutta, metsäntuottajia ja sitä tietä koko valtakuntaa ja sen väestöä palvelevana toimintana. Suomen Metsätieteellisellä Seuralla on käsitykseni mukaan tässä varsin kiinteä yhdyselimen osa metsäntutkimusta suorittavien ja sanotun tutkimuksen kanssa tekemisiin joutuvien laitosten kesken. Minulla on mieluisa tehtävä esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle valtiovallan tervehdys ja kiitokset Seuran arvokkaasta työstä maan metsätalouden hyväksi ja toivottaa juhlivalle seuralle tässä työssä parhainta onnea ja menestystä.

*
* *
*

Juhlatilaisuus päättyi Ylioppilaskunnan Soittajien jousikvartetin esitettyä osan 2 Haydnin Opuksesta 33 No 2.

JUHLAILLALLISET
ANNIVERSARY BANQUET

Välittömästi 60-vuotisjuhlan jälkeen siirryttiin Hotelli Seurahuoneeseen, jossa n. klo 21 alkoivat juhlaillliset. Osanottajia oli 74. Illallisten isäntänä toimi Seuran uusi puheenjohtaja, professori PÄIVIÖ RIIHINEN. Hän toivotti vieraat tervetulleiksi seuraavin sanoin:

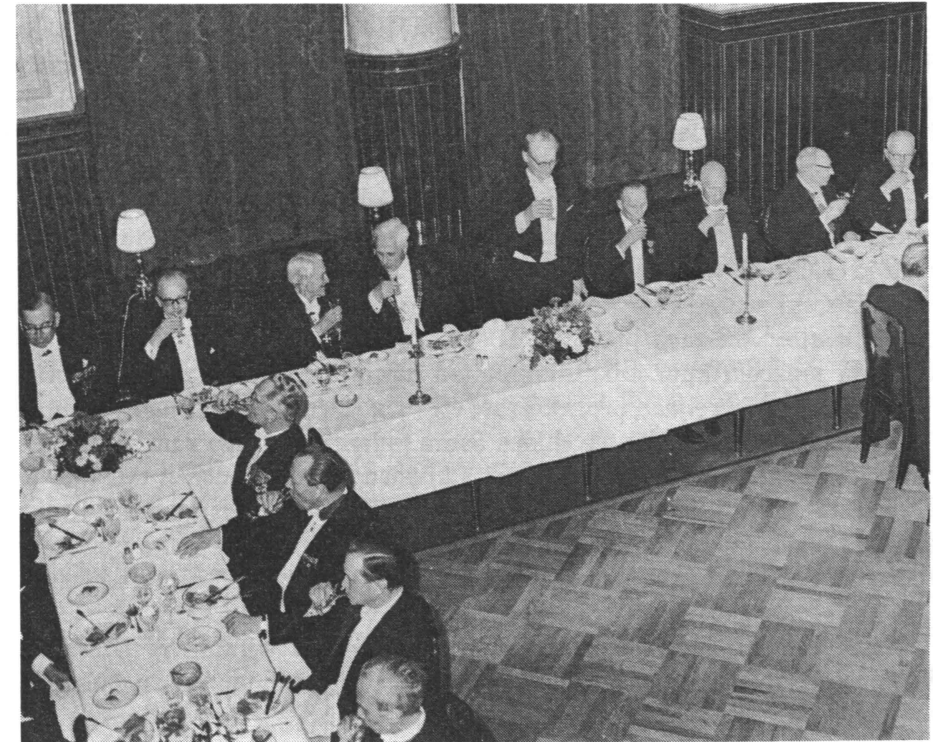
Arvoisat kunniavieraat
Hyvät Herrat
Mina Herrar
Sehr geehrte Herren

Kun tällainen kunnianarvoisa seura täyttää vuosia, on tapana muistella menneitä. Niin tehdään useasta syystä. Tahdotaan osoittaa ansaittua kunnioitusta niille, jotka valmistelivat tulevaisuutta jälkeentuleville; halutaan ymmärtää nykyisyyttä menneen ajan tuotteena; pyritään ennustamaan tulevaisuutta, joka ei voi muodostua irrallaan menneisyydestä eikä nykyhetkestä. Meidän keskuudessamme ei ole enää ketään niistä kahdestatoista miehestä, jotka A. K. Cajanderin johdolla perustivat Suomen Metsätieteellisen Seuran. On hieman vaikea ryhtyä jakamaan tätä joukkoa menneisiin, nykyisiin ja tuleviin. Me kaikki elämme 60-vuotiaan Suomen Metsätieteellisen Seuran nykyhetkeä. — Ehkä kuitenkin kaikkein vanhimmat meistä, ne jotka omalla työllään ovat kauimmin rakentaneet tätä seuraa, parhaiten tajuavat, miten hyvin he itse asiassa ovat onnistuneet. Me, jotka nykyään valitamme vaikeuksia, voimme oppia annoksen tyytyväisyyttä selailemalla Suomen Metsätieteellisen Seuran vuosikokousten pöytäkirjoja sen alkua ajoilta. Emme liene moniin aikoihin joutuneet jonottamaan julkaisumahdollisuutta neljää vuotta, kuten tapahtui Seuran alkutaipaleella. Eri asia on, että nykyään ei voitaisi ajatellakaan niin pitkiä odotusaikoja. Nykyaika vaatii yhä nopeampaa julkaisutahtia. Nykyaika on luonut entistä äveriäämpiä, jos kohta entistä kovemmin verotettuja mesenaatteja, jotka niin mielellämme luemme ystäväpiiriimme. Heidän olemassaolonsa olemme tänään panneet merkille erityisen suurella kiitollisuudella. Tietysti pidämme ystävänämmä ja auttajanamme myös Suomen valtiota siitä huolimatta, että se verottaa meidän mesenaattejamme kovakouraisesti.

Es ist vielleicht interessant auf die Zeit der Begründung dieser Gesellschaft einen Blick zurückwerfen. Die Männer, denen wir für das 60-jährige Dasein dieser Gesellschaft verdanken, hatten gewisse Erwartungen, die von A. K. Cajander bei der ersten Tagung am besten ausgedrückt wurden. Er sagte folgendes:

»In der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft kann man besser als in Büromiljö Zusammenarbeit zwischen alle Wissenschaftlern beschaffen, deren Forschungsarbeiten irgendwie forstwissenschaftlich sind. Und solches sind mancherlei. Denken wir mal an Waldindustrien und Holzhandel, denken wir bei der

Bauernwirtschaftung an Beziehung zwischen Waldwirtschaft und Landwirtschaft, denken wir an die Beziehungen zwischen Flösserei und Fischerwirtschaft oder zwischen Waldinventur und Landesvermessung und so weiter. Viele gemeinsame Interessen haben auch die Personen, die verschiedene Sektoren der Forstwirtschaft forschen oder die Personen, die mit den botanischen und zoologischen Problemen arbeiten oder deren Forschungsgebiet Meteorologie, Geologie oder Volkswirtschaft ist. Die Forstwissenschaftliche Gesellschaft könnte geeignet sein, die Personen mit einander bekannt zu machen und in die Zusammenarbeit zu bringen, deren Forschungsgebiet viel gemeinsames hat, aber die Personen selbst getrennt arbeiten, ohne von einander etwas zu wissen und ohne bekannt zu sein. Es wäre damit zu hoffen durch Zusammenarbeit Forschungsergebnisse herauszuziehen, die vielseitig eine von unseren wichtigsten Wirtschaftssektoren analysieren, inventieren und beschreiben. Davon hängen in entscheidender Masse auch die materiellen Lebensbedingungen in Finnland.»

Kuva 6. Juhlaillliset Seurahuoneella. Seuran uusi puheenjohtaja, professori Päiviö Riihinen (seisomassa) toivottamassa osanottajat tervetulleiksi. Hänestä vasemmalle professorit Hafner Lönnroth, Björkman ja Osara sekä oikealle professorit Braathe, Ivessalo, Saari ja Keltikangas.

De ord, Professor Cajander uttalat, innebär förvisso ingen överdrift. Inom detta Samfund har under 60 år utvecklats ett vetenskapligt liv, helt visst mera intensivt än inom många andra forskningsområden i vårt land. Därom utgör bland annat 92 volymer Acta Forestalia Fennica samt ungefär 130 volymer Silva Fennica ett fullödigt vittnesmål. Och vi kan hoppas, att både de intellektuella och materiella resursserna i framtiden motsvarar de av A. K. Cajander uttalade förhoppningarna.

Nicht nur A. K. Cajander, sondern auch seine Nachfolger in dieser Gesellschaft, haben die Wichtigkeit der internationalen Zusammenarbeit verstanden. Wir haben heute Abend eine besondere Freude drei von unseren verehrten internationalen Kollegen bei uns zu haben. Wir hoffen, dass unsere Verbindungen mit Ihnen fest und fruchtbar bestehen. Unsere Gesellschaft hat immer seine ausländische Mitglieder gut in seine Obhut genommen und — darf ich sagen — mitunter haben wir sie sogar zu lange mit Schreiben und Veröffentlichungen bedacht. Wir haben zum Beispiel einmal eine Zufallstichprobe mit sechs korrespondierenden Mitgliedern gemacht. Fünf von denen waren gestorben und eins war noch nicht geboren.

Suomen Metsätieteellisen Seuran pyrkimys yhteistyöhön sitä lähellä olevien tieteitien kanssa on nähdäkseeni tuottanut konkreettista katetta äsken mainitsemilleni A. K. Cajanderin näkemyksille. Kunniavieraittemme joukko ei muodostu vain metsätiedemiestä, vaan myös muiden metsätieteilä läheisesti koskettavien alojen tutkijoista, käytännön metsätalouden ja talouselämän johtomiestä. Meidän tuntemme teitä kohtaan eivät ole yksinomaan itsekkäät, vaan me olemme oppineet pitämään teitä arvossa tieteen harjoittajina, suosijoina ja ystävinä.

Tällaisessa seurassa — kuten ehkä kaikissa ns. seuroissa — on muuan sen jäseniä kenties kiusaava piirre. Se ei sanottavasti kykene pitämään huolta jäsenistään muutoin kuin julkaisutoimintaa harjoittamalla, joka onkin sen keskeinen tehtävä. Sen sijaan Seura toivoo, että sen jäsenet pitävät huolta seurasta. Tänä iltana Suomen Metsätieteellinen Seura kuitenkin tahtoo varata jäsenilleen mahdollisuuden juhlallisesti muistaa sitä kuuden vuosikymmenen taivalta, joka tekee tästä illasta juhlamisen arvoisen. Minä toivon, että teistä kaikista tuntuu samalla tavalla ja ehdotan, että kohotamme lasimme tämän Seuran onneksi ja menestykseksi — samalla kun lausun teidät kaikki sydämellisesti tervetulleiksi.

Meine Herren! Darf ich Ihnen vorschlagen, dass wir unsere Gläser zum Wohle unserer Gesellschaft haben um Sie herzlich willkommen zu heissen!

*
* * *

Ulkomaaalaisten vieraiden puolesta puhui Seuran kunniajäsen, professori FRANZ HAFNER lausuen seuraavaa:

Vor allem möchte ich im Namen der ausländischen Gäste der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finland zur Feier ihres 60-jährigen Bestehens viel Glück und auch für die Zukunft ein ebenso erfolgreiches und international bedeutsames Wirken wünschen, wie es in der Vergangenheit der Fall war.

Ich bedanke mich noch im Namen aller durch die Verleihung der Ehrenmitgliedschaft von Seiten der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland ausgezeichneten ausländischen Gäste für die hohe Ehre, die uns dadurch zuteil wurde. Diese Auszeichnung ist besonders dadurch so wertvoll, als sie anlässlich des 60 jährigen Gründungsjubiläums von der forstwissenschaftlichen Gesellschaft, einer der auf forstlichem Gebiet fortschrittlichsten Länder der Welt vergeben wurde. Finnland ist zwar kein Land mit einer sehr grossen Bevölkerungszahl, doch ist es unter anderen hervorragenden kulturellen Leistungen in der Forstwissenschaft, Forstwirtschaft und Holzindustrie eine in der ganzen Welt anerkannte Grossmacht. Finnische Forstwissenschaftler, wie der auch als Staatsmann grosse Gründer dieser Gesellschaft A. K. CAJANDER, aber auch viele andere haben stets mit zu den hervorragendsten Wissenschaftlern der Welt gezählt, finnische Forstmänner haben als Pioniere der Weltforstwirtschaft in vielen Ländern der Welt gewirkt. Ich erinnere hier nur an Professor N. A. OSARA, dem die verantwortungsvolle Aufgabe übertragen war, durch Jahre die Geschicke der weltumspannenden Forstabteilung der F.A.O. zu lenken.

Die Arbeit des Forstmannes, gleicherweise in allen Ländern der Erde dem Wald gewidmet, verbindet, wie kaum in einem anderen Beruf alle, die ihr Leben dieser Arbeit, vielfach aus idealistischen Motiven gewidmet haben. So empfinden wir, die wir heute hier eine so hohe Ehrung erfahren haben, neben dem Dank der uns erfüllt und den ich hier für alle ausspreche, auch das Gefühl der inneren Verbundenheit über alle Grenzen hinweg, die unsere Länder trennen.

Der Wald, dem wir alle dienen, ist nicht nur ein willkommenener Produzent wertvoller wirtschaftlicher Güte, er ist auch der Schmuck unserer Heimatländer, der Erhalter ihrer Gesundheit, eine Brücke von der Vergangenheit in die Gegenwart und Zukunft, Trost und Freude des menschlichen Herzens. Die vom Menschen geschaffenen Anschauungen sind wandelbar nach Zeit und Ort. Die Lebensgesetze des Waldes sind ewig; sie verbinden uns alle.

Möge unsere Arbeit, die zum Teil künftigen Generationen dient, auch zur friedlichen Entwicklung der Welt beitragen.

Floreat silva undique, überall blühe weiter der Wald.

*
* * *

Vanhojen kunniajäsenten puolesta puhui professori ERIK LÖNNROTH seuraavasti:

Suomen Metsätieteellisen Seuran Herra Esimies
Hyvät Naiset ja Herrat
Ärade Festförsamling
Meine Damen und Herren

Kun yhteiskunnassa syntyy jotakin uutta ja merkityksellistä, niin ei sen syntysanoja suinkaan ole aina ollut esittämässä pääluvun mukaan huomattava kansalaisjoukko, vaan herätys on useinkin saattanut nousta pelkästään vain yhden ainoankin lahjakkaan ja toimintatarmoisen miehen tai naisen aivoituk-sissa, joka on sen sitten omalla näkemyksellään ja kyvyllään esittänyt ja ke-hittänyt.

Näin on Suomen Metsätieteellinen Seura aikoinaan päi-vänvalonsa nähnyt — ja Seuran kuulu perustaja oli Aimo Kaarlo Ca-jander.

Cajander syntyi Uudessakaupungissa neljäntenä päivänä huhtikuuta vuon-na 1879, — ja sittemmin tämä niin mainehikkaaksi tiedeseuraksi kasvanut järjestö — Suomen Metsätieteellinen Seura — Finska Forstsamfundet — Die Forstwissenschaftliche Gesellschaft in Finnland — näki oman syntymisensä miltei tasan kolme vuosikymmentä myöhemmin, 29. päivänä huhtikuuta vuon-na 1909, josta vuorostaan tänä päivänä on siis kulunut tasan kuusikymmentä vuotta.

Cajander tuli filosofian kandidaatiksi vuonna 1901 ja kun vauhti oli edelleen kova, niin hän — tehtyään pitkiä kasvimaantieteellisiä tutkimusmatkoja vuo-sina 1898—1901 aina Itä-Siperiaan saakka, ja valmistellessaan väitöskirjaansa ja päättäessään sen vuonna 1903, oli vielä varsin nuori iältään.

Taru kertoo jatkoksi, että kun hänet jonkinverran myöhemmin nimitettiin Helsingin yliopiston kasvitieteen dosentiksi ja hänet otti puheilleen vanhempi kollegansa, kasvitieteen ylimääräinen professori A. Osw. Kairamo, tämä sai hänet ylipuhutuksi ottamaan käsiinsä nyt Suomen metsät. Hän hakeu-tuikin seuraavassa rupeamassa Evon metsäopistoon, valmistui metsä-konduktööriksi v. 1906 — sekä suoritti sittemmin valtavan elämäntyönsä metsätieteittemme ja metsätaloustemme hyväksi.

Kun nyt tänä päivänä juhlimme Suomen Metsätieteellisen Seuramme 60-vuotispäivää, on syytä nyt kerran mainita, ketkä olivat ne nimekkäät suomai-set tiedemiehet, jotka Seuramme perustajan kutsusta saapuivat tämän sitten niin menestyksellisen järjestön syntymätapahtumaan ja kiinnittivät hekin ni-mensä sen Annaaleihin sen ensi päivästä alkaen. He olivat: tietävästi ensim-mäisenä, Seuran perustaja itse, A. K. Cajander, ja hänen rinnallaan W. Cajanus, G. Grotenfelt, P. W. Hannikainen, T. A. Heikel, A. Hjelt, Th. Homén, T. H. Järvi, A. Osw. Kairamo, J. I. Liro, G. Lång, G. Melander, J. P. Norrlin, O.

Ollila, J. A. Palmén, J. J. Sederholm, J. E. Rosberg, A. F. Tigerstedt ja J. H. Vennola — yhteensä 19 miestä. Nämä oman tiedemaailmamme ensirivin luon-nontieteitten ja kansantalouden nimekkäät tutkijat antoivat tällä yhteisellä teollaan mitä merkitsevimmän tukensa maamme mitä tärkeimmässä asiassa ja ansaitsevat tässä mielessä myös yhteisesti suuren kunnioituksemme ja kiitollis-uutemme osoitukset.

Mutta Cajander — aluksi yksinänsä jokaisessa suuressa tuumassaan — oli jo vuotta aikaisemmin tätä tapahtumaa, siis vuonna 1908 — aloittanut kuulun suursarjatekonsa ensimmäisen vaiheen, korkeimman metsätieteellisen opetuksen siirtämisen Hämeen yksi-näisiltä eräseuduilta — Evolta — maamme kulttuurikeskukseen Helsinkiin, sen valtionyliopiston yhteyteen. Täten oli siis jo Cajanderin toinen tärkeä toimintavaihe: Suomen Metsätieteellisen Seuramme perusta-minen jo lähtökuopissaan, — minkä jälkeen ei kestänyt taaskaan täyttä vuosi-kymmentäkään, ennen kuin tekijämiehemme jo kolmas suurvaihe: täysi-valtaisen Metsäntutkimuslaitoksen perustaminen — vuon-na 1917 — oli selvä ja Cajanderin kolmivaiheinen suurteko: kokonaisuudessaan valmis.

Mitt Herrskap.

Vårt i dag till en framgångsrik 60-åring hunna Samfund, som bildade i tiden den mellersta fasen i det Cajanderska kolossalprogrammet för den finska skogs-forskningens utvecklande, hade ett år tidigare än den själv såg dagens ljus fått det tredelade programmets förstling till sin blivande husbonde i landets huvud-stad, genom den högsta skogsundervisningens förflyttning från Evois till Hel-singfors år 1908. Den tredje och sista länken i den vackra institutionskedjan — Skogsforskningsinstitutionen — föddes ett knappt decennium — alltså år 1917 — efter den högsta forstundervisningens förflyttning till hu-vudstaden och är numera bofast i det gemensamma storvulna forsthuset.

Unsere lieben hochgeschätzten Gäste aus Österreich, Schweden und Norwegen!

Meine Damen und Herren!

Anfang dieses Jahrhunderts ist in der Organisation der finnischen forstlichen Forschung also sehr vieles geschehen.

So ist der höchste forstliche Unterricht aus dem Einöde in Evo im Jahre 1908 nach Helsinki übergeführt und der Staats-universität angegliedert worden. Weiter ist unsere Forst-wissenschaftliche Gesellschaft mit speziellen forstlichen Akten-serien im Jahre 1909 gegründet worden, — welche Gesellschaft gerade heute ihren 60. Geburtstag feiert. Und schliesslich haben wir als eine dritte Neuerung ein selbständiges Waldforschungsinstitut zustandegebracht, auch

mit eigenen Versuchswäldern und mit eigenen Aktenserien bereichert. Alle drei Neuorganisationen sind somit auf Initiative eines einzigen begabten und energischen Mannes: A. K. Cajanders zustande gekommen.

Staatsminister, Reichstagsmann, Generaldirektor, Professor, Dr., Dr. h.c., Forstmeister A. K. Cajander hat allein eine gigantische Leistung vollbracht.

Mit diesen bedeutungsvollen Ereignissen in unserem Gedächtnis scheint es uns notwendig, einen Blick auch auf die nächst vorhergehenden Jahrhunderte zu werfen und fragen, was vielleicht schon damals in dieser Hinsicht geschehen ist?

Da haben wir natürlicherweise einen festen Anhaltspunkt in dem Sinne, dass die erste Universität Finnlands damals schon eine Tatsache war. Die schwedische Königin Christine hatte nämlich schon im Jahre 1640 die von uns hochgeschätzte Hochschule Åbo Akademie mit allen üblichen Fakultäten eingerichtet, was wir Spätfinnen für eine ausserordentlich wichtige Staats- und Kulturhandlung halten. — Die wissenschaftliche Forschung betreffs unseres Daseins war damit für alle Zeiten der Zukunft gesichert.

Es dauerte denn auch nicht mehr als rund ein Jahrhundert, bevor man auch die forstlichen Fragen mit guten Voraussetzungen wissenschaftlicher Forschung unterstellte.

Zwei ausserordentlich tüchtige, zukünftige Forscher wurden Anfang des 17. Jahrhunderts geboren und haben später als Professoren der Academie einen hervorragenden Unterricht sowohl in den Naturwissenschaften als auch in ökonomischen Fragestellungen angeordnet. Diese zwei Wissenschaftler: Pehr Kalm und Pehr Adrian Gadd, haben zusammen in ihrem Leben mehr als 250 Dissertationen unter Scharen von Studenten geleitet und fertig gebracht, was schon als Tatsache eine völlig exzeptionelle Leistung sein soll, — und unter diesen sind viele gut durchgeführte Arbeiten auch in den verschiedenen forstlichen Disziplinen.

Nach diesen zwei monstruösen Forschern stiegen neue, — einige von ihnen auch sehr prägnante Männer hervor. Erwähnen wir z.B. die folgenden: Carl Christian Böcker (Lehrbuch in Waldbau), Lars Gabriel von Haartman (»Der Vater der Forstwirtschaft«), Claes Wilhelm Gylden, Carl Gabriel Langenskiöld, Anton Gabriel Blomqvist (»Der Vater der Forstwissenschaften«, Dr. h.c.), Johan Wilhelm Snellman (Staatsmann), Jacob Henrik Alexander af Forselles.

Nach diesen folgte dann schon die hochgeschätzte Cajandersche Zeit und die starke forstliche Schulung von ihm, von welcher die ersten sieben Dezennien bald vergangen sind, — wo also sehr viel Wichtiges in unserer Forstwissenschaft geschehen ist, — und während welcher Zeit in Finnland auch drei Kriege geführt worden sind und unser Land seine Selbständigkeit erlangt hat. — Grossartig über alles andere.

Eines der vornehmsten Merkmale grosser kultureller Fortschritte im Staat sind die Gründung von neuen Universitäten. Als ich z.B. Student im Jahre 1901

wurde, hatten wir in Finnland weiterhin nur eine einzige Universität: Die frühere Åbo Akademie. (Diese Akademie wurde im Jahre 1827 nach Helsinki übergeführt. Unsere damalige einzige Universität.)

Jetzt haben wir acht Universitäten: Zwei in Åbo—Turku. (Die Åbo Akademie Rediviva, und die neue Finnische Universität — Turun yliopisto). Weiter eine in Oulu, eine in Jyväskylä, eine in Tampere — und kürzlich beschlossen eine für Kuopio und eine für Joensuu. — Die in Helsinki ist also die älteste, 1640 gegründet.

Dasselbe spiegelt sich in der Anzahl von eingeschriebenen Studenten. Im Jahr 1901 waren sie etwas über zweitausend in der Staatsuniversität, jetzt studieren in dieser Universität Helsinki über 20 Tausend Studenten. — Unsere Bauinvestitionen sind zur Zeit kolossal.

Unsere eigene Fakultät (selbständige Agrikultur-Forstwissenschaftliche Fakultät im Jahre 1924) hat »Numerus clausus« und ist dadurch nicht überbevölkert, — aber zwei neue Fächer haben wir in der Fakultät eingerückt: Cartenbau und Hauswirtschaftlicher Unterricht.

Ihr Forstexamen haben in Evois während 46 Jahre rund 300 Adepten genommen. Jetzt haben an der Universität Helsinki in etwas über 60 Jahren c. 2.700 Studenten ihr Forstexamen absolviert.

Acta Forestalia Fennica — für die grösseren wissenschaftlichen Arbeiten in unserer Forstwissenschaftlichen Gesellschaft reserviert, hat während der vergangenen 60 Jahre 92 dicke Bänder erscheinen lassen. Über diese — insgesamt 496 wissenschaftliche Arbeiten — freuen wir uns selber sehr. — Daneben hat sich auch die kleinere Zeitschrift: Silva Fennica als sehr aktiv erwiesen — 130 Schriften.

Cajander, der selber die Acta Forestalia Fennica mit zwei grossen Arbeiten begonnen hat: »Ueber Waldtypen« und »Studien über die Moore Finnlands«, hat sich in seiner eigenen Schriftführung als einer der produktivsten Schriftsteller unserer Zeit bewährt. In seinem Schriftenkatalog — post mortem — sind 484 Schriften und Artikel angegeben. Dazu kommt noch die Schriftführung im Reichstag — über 100 Stück.

Rund 80 Dissertationen, die zu unserem Fach gehören, sind während dieser infragekommenden Zeit in aller Ehre erschienen.

Forscher in unserer Forstwissenschaftlichen Gesellschaft haben wir zur Zeit einheimische 339 und ferner 15 einheimische Ehrenmitglieder. Ausländische Ehrenmitglieder haben wir 37, und Schriftwechselnde ausländische wissenschaftliche Gesellschaften und private Forschermitglieder 132. Eine neue Art von einheimischen Mitgliedern haben wir jetzt entgegengenommen, das heisst: Unterstützende Mitglieder. Eine Gesellschaft hat sich schon dafür angemeldet.

Die Zusammenarbeit zwischen den forstlichen Lehrkräften unserer Fakultät und den Forschern des Waldforschungsinstitutes ist natürlich sehr kordial und intim — wir gehören ja alle zu der gemeinsamen Forstwissenschaftlichen Gesellschaft unseres schönen Landes, welches sich von tief Süden, wo die Eiche gedeiht, bis zum hochpolaren Tundragebiet hinter der nördlichen Waldgrenze streckt. Verschiedenartige Regionen stehen uns zur Verfügung.

Aber, wir haben doch auch noch ein drittes Mitglied in unserem Forschertriumfirat, und das sind die wichtigen Naturschutzbehörden der schönen finnischen Natur mitfallen was dazu gehören kann — zum ersten das ganze finnische Volk in allem seinen Streben.

Die Schönliteratur über unsere schöne Natur ist auch sehr schön und sehr beachtenswert, und man kann auch nichts anders sagen, als dass die schon berühmten Verfasser dieser Büchereien grosse Künstler in ihrem speziellen Fach tatsächlich sind.

Unsere sehr viele und teilweise auch sehr grosse National- und Naturparke, über unser ganzes Land zerstreut, die ausserordentlich gut und klug gewählt und reserviert sind, bilden einen ungeheuren grossen Schatz, der immer in der Nähe des Herzens des ganzen finnischen Volkes ist.

*
* *
*

Kunnianosoitusten kohteiksi tulleiden puolesta puhui professori N. A. OSARA, joka lausui:

Hyvät Herrat

Tahtoisin puhua muutaman sanan niiden suomalaisten puolesta, joille tänään on suotu Suomen Metsätieteellisen Seuran kunniajäsenen korkea arvo. Esitän Seuralle heidän nöyrät kiitoksensa tästä. Heillä on luullakseni kaikilla sama tunne kuin minullakin, nimittäin epäily siitä, kuinka ansioituneita he oikeastaan ovat tällaista valikoitua kunniaa vastaanottamaan. Mutta yhtä hyvin uskon puhuvani toistenkin puolesta, kun sanon, että tällainen huomionosoitus suuresti lämmittää mieltä.

Elämän varrella tulee aika ajoin erityisesti panneeksi merkille, miten nopeasti sukupolvet vaihtuvat. Niistä miehistä, jotka v. 1909 A. K. Cajanderin mukana olivat perustamassa Suomen Metsätieteellistä Seuraa, ei enää pitkään aikaan yksikään ole ollut elossa. Nämä metsätieteen kunnioitetut tienraivaajat muodostavat ensimmäisen sukupolven, jota meidän tänään on muistettava. Paljon on harventunut myöskin se toinen sukupolvi, joka varsinaisesti rakensi Suomen Metsätieteellisen Seuran ja loi sille maineen. Muutamat heistä ovat kuitenkin yhä ihailtavalla tavalla mukana aktiivisina tieteenharjoittajina, tänä iltanakin pääosien esittäjinä. Selvästi kolmanteen polveen kuuluvat jo muiden mukana

ne, joille tänään on suotu kunniajäsenen arvo. Voimme edelleen panna merkille, että vastuu Seuran asioista on jo siirtynyt tätä nuoremman, neljännen polven käsiin. Vihdoin ovat kaikkein nuorimmat metsätieteen harjoittajat, viides sukupolvi, mieslukuisina liittymässä Seuran piiriin, mikä erikoisesti ilahduttaa meitä vanhempia.

Tällainen maailman meno antaa ajattelemisen aihetta. Opettavaa on, kun teemme vertauksen siihen, millaisen aikataulun puitteissa sukupolvet tutkimustyömme varsinaisessa kohteessa, metsässä, vaihtuvat. Suomen Metsätieteellisen Seuran 60 vuotta riittää juuri ja juuri peittämään lyhimmän oloissamme kysymykseen tulevan metsän kiertoajan, kaikkialla se ei oikein riitä edes puoleen. Mitä tästä opimme? Ennen kaikkea sen, miten pitkäjaksoista kaikkalainen metsään kohdistuva toiminta on, ja miten välttämätöntä on, että on olemassa kauas tähtäävä ohjelma. Tämä koskee suuresta määrin juuri metsätieteellistä tutkimustyötä.

Eräänä käytännöllisenä johtopäätöksenä tästä on eri suunnilla ollut, että metsätieteen harjoittaminen yhä enemmän on siirtynyt julkisilla varoilla ylläpidettyjen pysyvien tutkimuslaitosten, laboratoriodien ja koeasemien tehtäväksi. Vain täten on katsottu voitavan huolehtia siitä, ettei tieteen harjoittajien sukupolvien vaihtuminen katkaise tärkeiden tutkimusohjelmien jatkuvuutta.

Metsätieteiden piirissä on kuitenkin paljon sellaisiakin tehtäviä, joihin nähdän kuvattu pitkäjännitteisyys ei ole niinkään leimaa antava. Kehitys näyttää itse asiassa olevan menossa siihen suuntaan, että tätä luonnetta olevia aiheita nousee päiväjärjestykseen yhä enemmän. Varsinkin metsätieteiden laajentuminen kauas alkuperäisen klassillisen aihepiirin ulkopuolelle, mikä on tapahtunut tosiasia, on nostanut esille tätä tyyppiä olevien tutkimusaiheiden paljouden. Näitä silmällä pitäen tarvitaan pysyvien tutkimuslaitosten rinnalla juuri Suomen Metsätieteellisen Seuran kaltaisia vapaamuotoisia, mutta silti voimakkaita tieteellisen työn edistäjiä.

Metsän kasvattaminen ja hyväksi käyttö on miltei kaiken ajateltavissa olevan luonnossa esiintyvän ilmiön ja inhimillisen toiminnan synteisiä. Vastaavasti täytyy metsätieteenkin sulkea piiriinsä aineksia mitä erilaisimpien perustieteiden alalta. Miten onnellisten tähtien merkeissä tapahtuikaan tällaisia näköaloja ajatellen Suomen Metsätieteellisen Seuran liikkeelle lähtö 60 v. sitten. Pöytäkirjat osoittavat, että Seuran 19 perustajajäsenestä ainoastaan viisi oli metsänhoitajia. Toiset olivat muiden tieteiden edustajia, mutta nimenomaisesti sellaisen tieteiden, joilla on läheisiä suhteita metsään.

Seuran tulisi voida vastaisuudessaakin koota varsinaisten metsätieteen harjoittajien rinnalle edustajia kaikilta aloilta, joiden luomalle perustukselle metsätiede rakentuu. Nykyisenä pitkälle viedyn erikoistumisen aikana on olemassa vaara, jota joskus on nimitetty ammatti-idiotismiksi. Jotta se tulisi vältettyksi, tarvitaan eri alojen edustajien kosketusta, yhteistyötä ja myös keskinäistä kriittikkä. Voiko tähän tarkoitukseen ajatella paremmin soveltuvaa elintä ja forumia kuin Suomen Metsätieteellinen Seura?

Ich habe davon gesprochen, wie wichtig es ist dass die Forstwissenschaftler in guter Kontakt und Zusammenarbeit mit hochstehenden Repräsentanten solcher anderer Wissenschaften arbeiten, die wesentliche Grundlagen darstellen für alles was im Walde stattfindet. Für eine solche Zusammenarbeit, die auch konstruktive Kritik umfasst, ist die Forstwissenschaftliche Gesellschaft in Finnland ein ausgezeichnetes Forum.

*

*

*

Viihtyisän ja juhlanan yhdessäolon jälkeen juhlaillalliset päättyivät noin klo 00.30.

SUMMARY:

*THE 60th ANNIVERSARY OF THE SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND
APRIL 29, 1969*

The foregoing article describes the 60th anniversary of the Society of Forestry in Finland. The reception of addresses, donations and paying of homages to its members are listed above. Some of the speeches are also published.